

Universitätsbibliothek Paderborn

**Theodōritu Episkopu Kyru Kai Eyagriu Scholastiku
Ekklēsiastikē Istorya, Eklogai Apo Tōn Istoryōn
Philostorgiu Kai Theodōru**

Theodoreetus <Cyrrhensis>

Mogvntiae, 1679

In Qvarto Libro Ecclesiasticae Historiae Evagrii Scholastici haec
continentur.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14162

ΤΑ ΔΕ ΕΝΕΣΤΙΝ ΕΝ ΤΩ ΤΕΤΑΡΤΩ ΤΟΜΩ
τῆς ἐπικληπιασικῆς ισοείας ἐναργίας Χολαργίας.

- α. Περὶ τὸν πεντάτυχον βασιλεῖας.
- β. Περὶ αὐτοῦ πέντε εὐνάρχους καθεοκείτες, ὅπως τετέταξε οἰκτινός φύλος αὐτῶν.
- γ. Ως βασιλιανὸν ἀνείπει δόλῳ φόνον.
- δ. Οπως καὶ σδυστρεψει επελάσας, παῖδεν αἴτιον γαγδρού μετελήγοντα κακοφορίαν.
- ε. Περὶ τὴν γεγονότων εμπεισμόν εἰναι αὐτοῖς κατέχειν.
- ζ. Περὶ εὐφρασίαν τοῦ μητροφόρου.
- η. Περὶ ρωσικῶν τῶν θαυματηργάνων.
- θ. Ως οἰκτινός φύλος ζῶν συμβασιλέυντας αὐτῷ τὸν ιερωματικὸν εἶλετο.
- ι. Οτι ιερωματικὸς μὲν, σὺν τῷ καλλιχοδόνων σύνοδον διποδεχομένης ἡγάπην θεοδώραντας εἰς εἰλεγχόν.
- ια'. Ως αὐτούμνον τὸν κωνσταντινοπόλεως διοικητήν φύλον, μέτρεψε, καὶ θεοδόσιον τὸν αλεξανδρεῖαν.
- ιβ. Εκτῆς ισοείας ταυτοποίης καμαρέως τοῦ καβαδάτου πέντεν βασιλέων κατέχειν φύλον τοῦ αὐτοῦ.
- ιγ. Περὶ αὐτοῦ πέντεν καθαρέτες, καὶ τῆς ἐν βυζαντίῳ σάσεως, τῆς στρατιωτικῆς τοῦ ινδικοῦ φύλου.
- ιδ. Περὶ ὄντων εὐχαριστῶν αρχοντῶν, καὶ τῶν γλωσσομητέων κατέχειν φύλον τοῦ αὐτοῦ.
- ιε. Περὶ καβανῶν τοῦ μαρρωτού.
- ιζ. Περὶ τῆς βελισαρίου κατέχειν βασιλέων εἰς ερετέας, καὶ τῶν εἰδοφερέων.
- ιη. Περὶ τῶν διποδοφερέων εἰδοφερέων λαφύρων.
- ιη'. Περὶ τῶν διποδοφερέων ἰστόν τοῦ αποφυγόντων φοινίκων. τοῦ διποδοφερέων τοῦ τόπου στρατιωτικοῦ ιερωματικοῦ, καὶ τοῦ πάλιν ἵρωμητος ρωμαίοις γέγονεν εἰπηγόντος φύλον τοῦ αὐτοῦ.
- ιθ. Ως οἱ λεγόμενοι ἔργαλοι, σὺν τοῖς χρόνοις ιερωματισταί.
- ικ. Ως πάλιν τοῦ γότθοις γεγονόταν τῷ ρώμῃ, ἀντίτις οἱ βελισαρίου αὐτοῖς σώσατο.
- ια. Ως καὶ αἴσαστοι τῶν καπτανταί εἰχεισιάντα.
- ιβ. Ως οἱ τὸν τάναιν δικεφίεις, τηνικαῖται εἰχεισιάντα. καὶ τοῖς σεισμοῖς ἐλαΐδι, καὶ αχαϊαί γεγονότων.
- ιγ. Περὶ ναρρῶν τοῦ σερπίγητος, καὶ θεοφιλεῖας αὐτοῦ.
- ιδ'. Ως ὁ χοστρόης φένων τακεῖς οἵτινες εἰνημερίαίς ιερωματικοῦ, καὶ ρωμαίοις εἰρετούσεις, καὶ πλείστας πόλεις καθαίπειρ ρωμαϊκαῖς, σὺν αἷς καὶ τῷ μεγάλῳ αὐτιόχειαν.
- ιε'. Περὶ τῆς γεγονότος φθαύματος σὺν απαμείᾳ τοῦ τιμίου τοῦ ζωοποιεύσηλού τοῦ σωματοῦ.
- ιζ. Περὶ τῆς εἰς ἔθεσταν εἰς ερετέας χοστρόης.
- ιη'. Περὶ τῆς γεγονότος σὺν σεργίᾳ πόλει φθαύματος.

- κιν. Περὶ τὸν λογικὸν πάθειαν.
 κτ. Περὶ τῆς φιλοκρηματίας, καὶ ἀπλησίας ιερωμάνει.
 λα. Περὶ τῶν μεγάλων ναῶν τῆς ἁγίας Σοφίας, καὶ τῶν ἁγίων Δόποσόλων.
 λβ. Περὶ τὸν κναυχέωματι τοῦ βασιλέως μανίας μᾶλλων ἢ φιλίας.
 λγ. Περὶ βαρσανύφοις τὸν αἰκνητόν.
 λδ. Περὶ συμεὼν μοναχῶν, τῷ διὰ χειρὶ σαλῷ.
 λε. Περὶ θωμᾶ μοναχῶν καὶ ἀπόδομοίων περιστομῆσαλῷ.
 λσ. Περὶ μῆνας τοῦ πατριαρχής, καὶ τοῦ γεγονότος τουτού καὶ τοῦ εἰς τὸ θέρετρον παιδίον.
 λτ. Τίνες καὶ τὸν καλεῖται τῷ μεγάλῳ πόλεων ἡσαν Πλίονοποι.
 λν. Περὶ τῆς οἰκίας ὀικεμένων τέλης σωόδυ, καὶ διὰ ποίαν αἰτίαν σωέσην.
 λθ. Ως ιερωμάνεις τὸ ὄρθης δόξης αἰφελεσπεῖς, αἴφελετον τοῦ κυρίου τὸ σῶμα ἐπεστρέψασεν.
 μ. Περὶ αναστούσιας δοχειωτικόποτε αὐλιοχέας.
 μα. Περὶ τῆς θανάτου ιερωμάνεις.

*IN QUARTO LIBRO ECCLESIASTICÆ
Historia Evagrii Scholastici hæc continentur.*

- CAP. I. De Imperio Justini senioris.
 II. De Amantio Eunocho, & de Theocrito: & quomodo à Justino interfecit sunt.
 III. Quomodo Justinus Vitalianum per fraudem intereredit.
 IV. Qualiter Justinus pulso Severo, Paulum in eius locum substituit: & quomodo Euphrasius paulo post Antiochenam sedem obtinuit.
 V. De Incendiis & terræ motibus qui Antiochiae contigerunt: quibus obrutus Euphrasius interiit.
 VI. De Ephremio Euphrasii successore.
 VII. De Zosima & Joanne qui miraculis claruerunt.
 VIII. De totius orbis calamitatibus.
 IX. Quomodo Justinus adhuc vivens, Collegam Imperii Justinianum assumpit.
 X. Qualiter Justinianus quidem eos amabat qui Chalcedonensem synodum amplecterentur: Theodora vero eos qui synodum illam improbarerent.
 XI. Quomodo Severus Anthimum Constantinopolis Episcopum & Theodosium Episcopum Alexandriæ perverterit, quibus sede sua expulsis, Justinianus alios substituit.
 XII. De Cavade Persarum rege, & de filio ejus Chosdroe, ex libris historiarum Procopii Cæsariensis.
 XIII. De Alamundo & Azareto: & de seditione quæ orta est Constantinopoli, cui cognomen inditum fuit *visua*.
 XIV. De Hunericō Vandalorum rege, & de Christianis quibus linguam prædicti jussit.
 XV. De Cabaone Mauro.
 XVI. De Belizarii expeditione adversus Vandals, eorumque internecione.
 XVII. De spoliis quæ relata sunt ex Africa.
 XVIII. De Phœnicibus qui fugati sunt à Iesu filio Nave.
 XIX. De Theodorico Gothorum rege, & de his quæ illo regnante usque ad Justiniani temporā Roma acciderunt: utque Roma iterum in Romanorum potestatem venerit, cum Vitiges illinc aufugisset.
 XX. Quomodo Justiniani temporibus Eruli Christianam fidem amplexi sint.
 XXI. Quomodo Belisarius urbem Romanam quam Gothi iterum ceperant, recuperavit.

Bbb ij

- XXII. Quomodo iisdem temporibus Abasgi quoque Christiani fidem ampli
xi sunt.
- XXIII. Quomodo etiam Barbari qui Tanaim accolunt, Christianam religionem
amplexi sint. Item de terrae motibus qui in Gracia & Achaia con-
gerunt.
- XXIV. De Narsio Magistro militum & de ejusdem pietate.
- XXV. Quomodo Chosroes ob res prospere à Justiniano gestas invidia stimulau-
bellum intulit Romanis, multaque urbes Imperii Romani, atque inhi
magnum Antiochiam destruxit.
- XXVI. De pretiosi ac vivifici ligni sancte crucis miraculo, quod Apamiz
etum est.
- XXVII. De Chosrois expeditione adversus Edessam.
- XXVIII. De miraculo quod factum est Sergiopoli.
- XXIX. De pestilentis morbo.
- XXX. De inexplebili avaritia Justiniani.
- XXXI. De magna Ecclesia sancte Sophiae & sanctorum Apostolorum.
- XXXII. De Justiniani furore potius quam benevolentia erga factionem Venetorum.
- XXXIII. De Barsanuphio Monacho.
- XXXIV. De Symeone Monacho, qui propter Christum stultitiam simulavit.
- XXXV. De Thoma Monacho qui stultitiam pari modo simulavit.
- XXXVI. De Mena Patriarcha, & de miraculo quod factum est in puer
dam Hebræi.
- XXXVII. Quinam eo tempore fuerint maximarum urbium Episcopi.
- XXXVIII. De sancta & universali synodo quinta, & quam ob causam congregata.
- XXXIX. Quomodo Justinianus à recta fide desciscens, corpus Domini incorpo
bile asservaverit.
- XL. De Anastasio Archiepiscopo Antiochiae.
- XL I. De obitu Justiniani,